

Tožba Antonia Violetti in drugih proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 11. januarja 2005

(Zadeva T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Jezik postopka: francoščina)

Antonio Violetti, stanujoč v Cittigliu (Italija) in 12 drugih uradnikov, ki jih zastopa Eric Boigelot, avocat, so dne 11. januarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

1. odredi predložitev vseh spisov glede tožčih strank in zapečatenih s strani Evropskega urada za boj proti prevaram (OLAF);
2. odredi predložitev poročila o zaključku interne preiskave zoper tožče stranke;
3. razglasi za nično preiskavo, ki se je vodila zoper tožče stranke;
4. razglasi za ničen zaznamek OLAF-a o obvestilu o preiskavi in informacijo za italijanske pravosodne organe;
5. razglasi za nično poročilo o preiskavi, ki je bilo poslano italijanskim pravosodnim organom;
6. razglasi za ničen vsak nadaljnji akt in/ali s temi odločbami povezan akt, ki bi bile izdane po tej tožbi;
7. naloži Komisiji plačilo odškodnine, ocenjene po pravični oceni za vsako tožčo stranko na 30 000 evrov pod pridržkom zvišanja in/ali znižanja v teku postopka;
8. Komisiji v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

OLAF je obvestil tožče stranke, da je bila začeta interna preiskava o uporabi ureditve v zvezi z nezgodnim zavarovanjem. Po tem obvestilu so zainteresirani uradniki zaprosili za dostop do svojega zdravniškega spisa. Ta dostop jim je bil zavrnjen.

Tožbeni razlog temelji na kršitvi člena 73 Kadrovskih predpisov, člena 28 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, kršitvi Ureditve o pokritju rizikov nesreč in poklicne bolezni uradnikov Evropskih skupnosti, kot tudi kršitvi splošnih pravnih načel, kot je načelo dobre uprave, načelo enakega

obravnavanja, kot tudi kršitvi dolžne skrbnosti in načel, ki OLAF-u in Komisiji nalagajo, da izda odločbe le na podlagi pravno dopustnih razlogov, kar pomeni upoštevni in v katerih ni kršitve pooblastila za odločanje po prostem preudarku.

Tožče stranke prav tako menijo, da sta Uredba 1073/1999 ⁽¹⁾ in Odločba Komisije 1999/396/ES z dne 2. junija 1999 ⁽²⁾ nezakoniti in posledično uveljavlja ugovor nezakonitosti v smislu člena 241 Pogodbe ES.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, str.1).

⁽²⁾ 1999/396/ES, ESPJ, Euratom: Odločba Komisije z dne 2. junija 1999 o pogojih za izvajanje notranjih preiskav v zvezi s preprečevanjem goljufij, korupcije in kakršnega koli nezakonitega ravnanja, ki škoduje interesom Skupnosti (UL L 149, str. 57).

Tožba Erica Gippini Fournier proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. januarja 2005

(Zadeva T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Jezik postopka: francoščina)

Eric Gippini Fournier, stanujoč v Bruslju, ki ga zastopa Anouk Theissen, avocat, je dne 10. januarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nične odločbe o dodelitvi tožči stranki nič „prednostnih točk GD“ v okviru napredovalnega obdobja 2003; o zavrnitvi njegove tožbe pri Odboru za napredovanje za dodelitev tožči stranki „prednostnih točk GD“ (ali pritožbenih točk [points d'appel] ali prednostnih točk, ne glede na to, kako so poimenovane); o zavrnitvi dodelitve prednostnih točk za dela v interesu institucije na podlagi člena 9 Splošnih določb o izvedbi člena 45 Kadrovskih predpisov,

2. Komisiji naloži naj tožeči stranki naloži plačilo zneska 2 500 evrov iz naslova povračila utrpele nepremoženjske škode,
3. Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, uradnik Komisije, ki je bil od 1. marca 2002 do 6. oktobra 2003 v interesu službe napotena na Sodišče, navaja ugovor nezakonnosti zoper Splošne določbe o izvedbi člena 45 Kadrovskih predpisov iz razloga, da njegovi dosežki niso bili primerjani z dosežki drugih uradnikov drugih generalnih direktij. Prav tako navaja, da je večina kategorij prednostnih točk nezakonitih, saj so v nasprotju s členom 45 Kadrovskih predpisov in načelom nediskriminacije.

Tožeča stranka uveljavlja kršitev členov 5, 25, 43 in 45 Kadrovskih predpisov, člena 2(1), prvi pododstavek, Splošnih določb o izvedbi člena 43 Kadrovskih predpisov, kot tudi člena 2(1) in člena 6(3), (4) in (5) Splošnih določb o izvedbi člena 45 Kadrovskih predpisov. Tožeča stranka navaja tudi kršitev načel sorazmernosti, nediskriminacije, enakega obravnavanja in zaupanja v pravo. Tožeča stranka prav tako navaja, da naj bi šlo za napako v postopku, zlorabo pooblastil, odsotnost obrazložitve in vročitve različnih aktov ter odločb, kot tudi kršitev pooblastil za odločanje po prostem preudarku.

Tožba Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation in Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 21. januarja 2005

(Zadeva T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Jezik postopka: angleščina)

Standard Commercial Corporation, s sedežem v Wilsonu, North Carolina (ZDA), Standard Commercial Tobacco Corporation, s sedežem v Wilsonu, North Carolina (ZDA) in Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, s sedežem v Vaduzu (Liechtenstein), ki jih zastopajo M. Odriozola, M. Maraňon in A. Emch, lawyers, so dne 21. januarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložile tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— razglasi za nično odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 20. oktobra 2004 v zadevi COMP/C.38.238/B.2 – Surovi tobak v Španiji, v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke,

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V izpodbijani odločbi je Komisija ugotovila, da so tožeče stranke, med drugimi podjetji, kršile člen 81(1) ES, ker so v obdobju 1996-2001 sklepale sporazume in/ali usklajeno ravnale, pri čemer je bil njihov namen določanje za vsako leto (najvišje) odkupne cene za vse vrste surovega tobaka (vseh kakovosti) in porazdelitve odkupnih količin za vse vrste surovega tobaka. Komisija je nadalje ugotovila, da so se za zadnja tri leta (1999 - 2001) med seboj sporazumele tudi za okvirne cene za vse kakovosti vseh vrst surovega tobaka in o dodatnih pogojih.

V utemeljitev svoje tožbe tožeče stranke trdijo prvič, da je Komisija napačno uporabila člen 81(1) ES in člen 23(2) Uredbe 1/2003⁽¹⁾, ker je štela, da so tožeče stranke odgovorne za kršitve, ki jih je storila hčerinska družba. Po mnenju tožečih strank Komisija ni dokazala niti, da so tožeče stranke bile v takem položaju, da bi lahko odločilno vplivale na svojo hčerinsko družbo v času celotnega trajanja kršitve, niti, da so dejansko vplivale na politiko hčerinske družbe. Podredno, tožeče stranke tudi navajajo, da Komisija ni v zadostni meri obrazložila razlogov, zaradi katerih šteje, da so odgovorne za kršitev hčerinske družbe.

Nadalje tožeče stranke trdijo, da je Komisija, s tem da za tožeče stranke ni uporabila meril, ki jih je uporabila za izključitev odgovornosti drugih materinskih družb za hčerinske družbe, ki so sodelovale v zadevni kršitvi, kršila načelo enakega obravnavanja. To vključuje tudi neupoštevanje dejstva, da je bila udeležba ene izmed tožečih strank v hčerinski družbi izključno finančne narave, čeprav je Komisija izključila odgovornost druge materinske družbe ravno iz teh razlogov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL L 1, 4.1.2003, str. 1.